

CVU'ets kendetegn. Som minimum, eller i hvert fald som en begyndelse, må det overvejes, om CVU'erne skal have særlige økonomiske midler stillet til rådighed, således at de får adgang til at rekvirere særlig forskningsbistand.

Da udviklingsbaseret er et af CVU'ets kendetegn, må der være adgang til at disponere over særskilte udviklingsmidler, og det kan jo være en af de ting, som gør, at man bliver enige om at indgå i et CVU. Det kan f.eks. være midler til at samarbejde med andre CVU'er, med universiteter, med sektorforskningsinstitutioner om at udvikle professionen og udvikle uddannelsen. Det kan også være midler, som kan sikre en systematisk efter- og videreuddannelse af de lærerkræfter, som vil være tilknyttet CVU'et.

Vi har haft sonderinger på flere forskellige områder. Det gælder det pædagogiske uddannelsesområde, som flere har været inde på, det gælder ingeniørområdet, det gælder området for de korte videregående uddannelser, sundhedsområdet og det sociale område.

Jeg vil give de fem områder nogle ord med på vejen, så man har en fornemmelse af, hvordan processen er, og hvor det bærer henad.

Der har været en møderække med alle dem, der har interesser på det pædagogiske uddannelsesområde. Den møderække har været gennemført under en overskrift, som handlede om som det ene mål at sikre en stadig bedre efter- og videreuddannelse for lærere, pædagoger og undervisere, som det andet mål at få en større forskning i: Hvad sker der, når man uddanner sig? Hvad er en læreproces? Hvordan kan vi sikre, at de ting, vi gør, udvikler sig? Hvordan kan vi få stadig flere metoder også i forhold til at benytte informations- og kommunikationsteknologi?

Der er lavet et oplæg til en struktur på det område, hvis nogle af ordførerne ikke har fået det, skal jeg beklage det og sørge for, at det sker. Oplægget er sendt ud til en høring hos interessenterne, og der er ikke taget stilling til det, men jeg håber, at vi i fællesskab kan finde en struktur, som kan opfylde de to målsætninger, nemlig at vi får forsket mere i, hvad det er, vi foretager os, når vi uddanner os, og at vi også sikrer, at den forskning giver sig udslag i en stadig bedre efter- og videreuddannelse af de mennesker, som skal lære fra sig.

Oplægget skitserer, som det også er blevet sagt, et forløb, hvor der oprettes en 4-6 regioner, regionale centre for videregående uddan-

nelse, med ansvar for videre- og efteruddannelse af lærere og pædagoger. Opgaven skulle løses i tæt samarbejde med lærer- og pædagogseminarier, men om det er den helt rigtige måde, som der jo også er kommet bemærkninger til i dag, eller om vi kan finde andre former, vil jeg lade stå åbent, også i forhold til den høringsrunde og de svar, som kommer tilbage. Jeg synes, det er helt afgørende, at vi tager sektorens meget positive medspil ind i billedet.

Samtidig er det jo tanken, at der etableres en ny højere læreanstalt, et pædagogisk universitet, som kan løfte den pædagogiske forskning i højere grad, end den bliver i dag, ikke for at centralisere den, men for at sørge for, at vi ikke får for mange spredte miljøer, som ikke har kræfter nok til en forskning, der rent faktisk skal udnytte det kolossale potentiale, vi har i Danmark på basis af vores meget lange uddannelsestradition, på basis af vores meget høje prioritering af uddannelsen.

En sådan højere læreanstalt vil naturligvis også skulle udbyde ph.d.-kandidat- og masteruddannelser i tilknytning hertil. Dermed bidrages til, at områdets forskningstilknudning sikres, og der bidrages også til, at vi får mere forskning på feltet.

Et andet meget interessant forslag, som vi er begyndt at undersøge mulighederne for at virkeliggøre, er ideen om et laboratorium for læring inden for det danske område, det, der hedder Learning lab Denmark. Og ideen er jo, at man også knytter en forbindelse til de andre steder, hvor man lærer, nemlig via arbejdslivet, via de mest progressive virksomheder, som jo også inddrager det at lære og læreprocesser som en del af deres virksomhedsfelt.

Hvis vi i tilknytning til dette kan få et samlet løft af den måde, vi forholder os til uddannelse på, de metoder, vi bruger, sådan at uddannelse bliver en mulighed for stadig flere, så mener jeg, vi er kommet langt, og så mener jeg, vi kan være vores ambitioner bekendt.

Med hensyn til ingeniørområdet er det afgørende at sikre, at alle tilbageværende ingeniørhøjskoler bliver stærke institutioner uden for universitetssektoren. Ønsket om at bevare diplomingeniøruddannelsen som selvstændig afrundet uddannelse taler herfor, og besøgsrunden har også peget i samme retning.

Det er min vurdering, at det vil være en god model på det område at etablere CVU'ere med ingeniørhøjskoler som umiddelbart grundlag, men med mulighed for at inddrage mellemlan-